

deele betaald werd... kantoren werden overgeleverd aan den Minister... De Reveil, die, wijl het gevoelsmoment er zooveel sterker in was dan het denk-element, in zoover ook ondogmatisch was, dat het uit den rijkten schat van de leer-stukken, om de 'eenheid' maar niet te verstoren, aan een drietal dogma's meende genoeg te hebben en slechts voelde voor dat van de 'Godheid van Christus.' 'Zijn verzoenend sterven', en 'de onfeilbaarheid der Schrift.'

Dan, niettegenstaande zijn te-vroeg willen grijpen van de 'eenheid' en zijn kunstmatig pogen tot haar invoering, wat straks weer op verdelheid onder de vrienden uitliep; zijn, bij het verwaarlozen van een groot en goed deel der kerkelijke Belijdenis, benedelijke Orthodxie, waardoor de Reveil, zwak stond tegenover de onrechtvaardigheid, die niet naliet er die benedelijkheid aan te verwijten; en niettegenstaande zijn meer uitheemsch en aristocratisch, dan nationaal en democratisch karakter, is de Reveil, om het nu maar op zijn zachtst te zeggen, aan 'kerkherstel' niet bepaald bevorderlijk geweest. Doch in weerwil van dit alles gaat toch, zoo door hun verdiept schuldgevoel en zondebewustzijn als door, wat genoemd is, hun 'soef des ames', of dorst naar redding der zielen, nog steeds van de mannen en vrouwen van den Reveil, een niet geringe bekroring uit op het christenhart.

Het verslag dat Dr. A. Capadose, in boven-gevoemd werke van 88 bladzijden, van zijn bekeering doet, vindt men er op p. 36-78, of strikt genomen, op p. 36-61, want op p. 61 leest men: 'Ik zou hier het bericht mijner bekeering kunnen eindigen. Feitelijk is het daar ook geëindigd; op p. 61-78 toch heeft hij het over zijn broer.

De Ethischen komen de laatste jaren, althans in ons land, niet tot vasten en meer invloedrijke positie. Eer kan, zonder onderschatting van hun bedoelen, in het gemeen gezegd, dat ze aan invloed in onze Kerken dierven. Ook van Hervormde zijde begint men dit in te zien. Zoo las men in het laatste nummer van de 'Vrienden der Waarheid', of gelijk de officiële titel van het blad is, in de 'Waarheidsvrienden', dit scherpe, maar alleziens juiste artikel:

Er zou in het ontwerp-Statuut dat ter tafel gebracht werd, zoo weinig mogelijk gereglemeenteerd worden. Men zou af willen wachten wat onder Gods leiding uit de vereeniging, indien zij opgericht werd, groeien zou. Noedig was allereerst de geestelijke opbouw der gemeente, en bij hoop van harte dat al zijn geestverwanten, hetzij dan in hetzij dan buiten een eventuele vereeniging tot versterking van het ethisch beginsel, inzonderheid in de Ned. Herv. Kerk aan dien opbouw mede zouden werken.

stukken van de regering uitgaande, bij examens enz. geen ander spelling gebruikt worden, zoodat de spelling bovengenoemd weldra algemeen werd, al waren er ook die er zich niet naar voegden o.a. Bilderdijk.

Officieele Berichten.

De Classis Zwolle heeft in hare vergadering, gehouden 6 Mei 1920, den Eerw. heer H. A. Wiersinga, preparatorit onderzocht en met algemeene stemmen beroepbaar verklaard in de Geref. Kerken.

Voor Kinderen.

AAN VRAGERS. Oost-Indië. — Trippelmaat. — Meikersen. — Siegenbeek. G. B. vraagt: Hoe zijn wij Nederlanders, het eerst in aanraking gekomen met de Oost, waar wij thans zulke groote berispingen hebben?

Uit de Pers.

De Ethischen komen de laatste jaren, althans in ons land, niet tot vasten en meer invloedrijke positie. Eer kan, zonder onderschatting van hun bedoelen, in het gemeen gezegd, dat ze aan invloed in onze Kerken dierven.

Wat tronen en kronen ook loonen.

Wat tronen en kronen ook loonen, 't is stof Het best zal zijn een voorbeeld te geven. Het hier volgende is van den dichter Arntzenius uit de vorige eeuw.

HET ROOSJE.

Lief roosje! wiens bloosje een poosje maar staat; Dat, geurig en kleurig, zoo schielijk vergaart; Dat, bloeiend en groeiend, al stoeidend geplukt, Het jeugdige, vreugdige meisje verrukt!

Geen muren verduren der uren geweld;

Geen muren verduren der uren geweld; Hoe vorsten berwijken, Hoe troestrijk zij prijken, In spijt hunner wachten, Voor 't woen en de krachten

Als dit versje nu overloofd gelezen wordt zal onze lezer zelf wel gevoelen wat trippelmaat is.

Nu Mei weer in 't land is, vraagt een bejaard lezer? hoe men toch van Meikersen kan spreken, Hij heeft nooit kersen in de vrije natuur bij ons in Mei zien rijpen. De kersen komen gewoonlijk tegen het eind van Juni en verder in Juli. Waarom dan 'Meikersen'?

De heer Gerdes uit de Meikersen.

De heer Gerdes uit de Meikersen, die Mei niet de Kersenmaand is, die komt later. Er is dan ook reeds vaak over getwist van waar 'meikersen' komt. 't is misschien goed een gissing met te deelen die heel goed juist kan zijn. Daarbij komt, dat ik dusver geen betere verklaring weet, en dat zij mij in der tijd is meegedeeld door den heer E. Gerdes, den bekenden schrijver. Hij was mijn voorganger aan de Herant; ik volgde hem op. Dat was in 1880 en zal dus dit jaar juist 40 jaar geleden zijn.

Volkomen voldoet deze uitlegging niet.

Volkomen voldoet deze uitlegging niet. Maar wie geeft een betere? Een jonge lezer vraagt ten slotte: In het vers 'De Torenwachter' komen o.a. deze vier regels voor:

Wat wordt hier bedoeld vraagt hij.

Wat wordt hier bedoeld vraagt hij. Bekend is onder ons het gezegde: 'Een blauwe Maandag', wat beteekent een heel korten tijd b.v. 'Hij is er maar een blauwen Maandag geweest'. Zoo ook hier in den tweeden regel. — 'Een koppel' is hier: enige.

Wat Siegenbeek betreft, tot in het begin der vorige eeuw had men voor onze taal geen vaste spelling.

Wat Siegenbeek betreft, tot in het begin der vorige eeuw had men voor onze taal geen vaste spelling. Toen voerde de regering die in, en droeg de vaststelling van de spelling enz. op aan twee taalgeleerden, Siegenbeek en Weyland, die boeken en voorschriften gaven waaruit men de spelling kon kennen. Voortaan mocht in

1) VAN BEUNINGEN, Het Geestelijk Kantoor van Delft blz. 319.

2) HOEYER, Oude Kerkvoordelingen, blz. 489.

3) VAN BEUNINGEN, a. w. blz. 310.

4) a. w. blz. 301, 302.

5) a. w. blz. 19.

6) VAN BEUNINGEN, a. w. Bijlage 2.

Kootwijks Scholen.

In hartelijken dank ontvangen leit. A. R. Harderwijk f 2.50.

Leestatel.

1. DE BEKERING VAN DR. A. CAPADOSE. J. H. Koy — 1920 — Kampen.